

Sag anlagt den 1. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-350/02)

(2002/C 323/35)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. oktober 2002 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Shotter og W. Wills, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet det ikke har udstedt alle de nødvendige love og administrative bestemmelser for at gennemføre artikel 6 og 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren ⁽¹⁾ i national ret eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 6 i direktiv 97/66/EF er ikke gennemført fuldstændigt. Den nederlandske lovgivning, navnlig artikel 11, stk. 5 i telecommunicatiewet (loven om telekommunikation), kræver udelukkende, at de i den afledte ret nævnte trafikdata skal slettes eller gøres anonyme. Denne bestemmelse er kun i overensstemmelse med direktivet, såfremt der i den pågældende afledte ret er tale om en udtømmende liste af alle trafikdata, med undtagelse af de i direktivets artikel 6, stk. 2 og 3 nævnte. Kommissionen er endnu ikke blevet underrettet om bestemmelser i den afledte ret, der indeholder en sådan udtømmende liste.

Direktivets artikel 9, litra a) (opsporing af chikaneopkald eller andre generende opkald), er ikke blevet gennemført, hvilket de nederlandske myndigheder har erkendt.

⁽¹⁾ EFT L 24, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. oktober 2002 af Korkein hallinto-oikeus i en sag anlagt af Marie Lindfors

(Sag C-365/02)

(2002/C 323/36)

Ved kendelse afsagt den 10. oktober 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. oktober 2002, har Korkein hallinto-oikeus i en sag anlagt af Marie Lindfors forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 1 i Rådets direktiv 83/183/EØF ⁽¹⁾ om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat fortolkes således, at den automobilafgift, der i henhold til lov om automobilafgift (autoverolaki) opkræves af automobiler, som indføres fra en anden medlemsstat til Finland i forbindelse med flytning, er en forbrugsafgift i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktivets artikel 1, stk. 1, eller en særlig afgift vedrørende brugen af disse ejendele inden for landets grænser i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 2?

⁽¹⁾ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 64.

Sag anlagt den 28. oktober 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-385/02)

(2002/C 323/37)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. oktober 2002 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Klaus Wiedner og Roberto Amorosi, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾, navnlig artikel 7, stk. 3, i det omfang il Magistrato per il Po di Parma, der er et kontor, der hører under Ministeriet for offentlige arbejder (som nu er blevet til Ministeriet for infrastruktur og